

Publicerad 2016-04-30 19:47 av Peter Stjerngrim

Ok! Jag bekänner att jag är en true believer ...

Men det förtar inte det förmedlade ställningstagandets universella giltighet i detta flöde!

Mitt alldeles egna Valborgsmässobål! En vårdkase som väl betänkas tål ...

Lyckan kommer att stå mig bi ...

... så snart jag själv
tagit tag i, rett ut
och ordnat upp mitt liv ...

Kärleken

jag säger mig behöva
för att få kraft nog
att allt det mörka,
tungt och svårt
dess inflytande beröva
anses ej vara någonting
annat än en form av undanflykt
för mitt eget ansvar för mitt liv ...

Och kärleken

fungerar ej
ens som annat
än ett förbannat
ansvarslöst alibi ...

Det är rent skitsnack
enligt mig!

Kärleken

är och förblir
själva grundförusättningen
för allt mänskligt liv
vilket visar sig
vara i det närmaste ett axiom
när det handlar om
ett spädbarns möjlighet
till överlevnad och fortsatt liv ...

Men i det

singularitetens överväldigande
majoritetssamhälle

vi alla var och en lever i
är kärleken
en smärtsam påminnelse om
den valda eller påtvingade
singularitetens
faktiska över tid
konsekvenser och pris ...

Insikten om
att detta är en grund
för inställningen till
kärleken som källa
till kraft, inspiration och livsenergi
stärker mig i kropp och själ
i varje sådan utsatt stund
i min övertygelse
om att kärleken
inte någonsin kan
bli eller vara
vare sig
en undanflykt
eller alibi
för att frånsäga mig
ansvaret för mitt liv ...

Ty kärleken
kan inte vara annat
och kommer därför
så att vara och förbli
själva grundförutsättningen
för allt mänskligt liv
såväl här och nu
som över tid ...

Och vi som människor
är ej skapade
för att leva i
ensamhetens singularitet ...

Att älska och älskas
Att behöva och behövas

Att få bekräfta och bli bekräftad
Att få bry sig om och bli ombrydd
Att få känna inklusion
Att ha någon nära tätt intill
som man vill
och kan skapa minnen tillsammans med ...

... är bara några
av alla de självklara
naturliga behov
vi alla var och en har
och som ger vårt liv
den innebörd och mening
vilken motiverar vår vilja till
att leva och kämpa för våra liv ...

Att känna sig behövd
och veta hur ens bortgång
skulle påverka någons eller
några andras liv
kan utifrån min egen erfarenhet
vara avgörande för
att man i gränslandet
väljer att kämpa
för att kunna fortsätta leva
och finnas kvar
för dem som
en älskar, bryr sig om och tycker om ...

Gång på gång på gång ...

Kärleken
i alla sina tänkbara
och mindre tänkbara former
är Universums överlägset
starkaste kraft
som äger prejuridicerande makt
slå ut och spränga bort
alla singularitetens
konventioner och normer!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten